

Č. 9725.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Řízení správní: * Je-li určitou právní normou předepsáno doručení úředního výměru do vlastní ruky adresáta, nemůže toto doručení býti suplováno s účinkem doručení do vlastní ruky doručením náhradním, podle § 127 pošt. ř. č. 317/1916 ř. z., třeba podle způsobu, jak úřední výměr adresátu poštou byl zaslán, podle poštovního řádu toto náhradní doručení bylo přípustno.

(Nález ze dne 3. března 1932 č. 2919.)

V ě c: František D. v D. proti zemskému úřadu v Brně o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem mor. zem. výběrčího úřadu ze 16. ledna 1929 byla vyměřena st-li Františku D., jménem pozůstalosti po Kateřině H., dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí ve výši 54.052 Kč 80 h. Platební rozkaz byl doručen dne 15. března 1929 Terezii D., manželce st-lově. Odvolání st-lovo, podané proti uvedenému platebnímu rozkazu, bylo nař. rozhodnutím odmítnuto jako opožděné, a to v podstatě z důvodu, že platební rozkaz, proti němuž odvolání směřovalo, byl doručen dne 15. března 1929 manželce st-lově. Vzhledem k ustanovení § 127 bodu 2 lit. a) poštovního řádu z 22. září 1916 č. 317 ř. z. stalo se toto doručení doporučené poštovní zásilky s právním účinkem proti st-li. Odvolání bylo doporučeně odevzdáno poště k dopravě dne 30. července 1929, tedy teprve po uplynutí 14denní rekursní lhůty.

Stížnost namítá nezákonnost výroku žal. úřadu, že doručení platebního rozkazu do rukou manželky st-lovy se stalo s právním účinkem pro st-le. Stížnost uznal nss důvodnou, jsa veden při tom těmito úvahami:

Podle § 18 dávk. prav. (dodatek III. vl. nař. č. 143/22) platební rozkaz doručiti jest způsobem nařízeným pro doručování v záležitostech dávky z majetku — § 63 zák. č. 309/20 (§§ 267 a 268 zák. z 25. října 1896 č. 220 ř. z. o přímých daních osobních, změněného zák. z 23. ledna 1914 č. 113 ř. z.). Podle § 267 odst. 2 zák. o osobních daních ve znění novely č. 13/1914 ř. z., děje se doručování do vlastních rukou adresáta nebo zmocněnce (§ 264) jeho na potvrzení. Cit. § 264 pak stanoví, že zmocněnci mají předložiti písemný kolku prostý list mocný, svědčící na zastoupení ve věcech berních.

Z těchto ustanovení se podává, že platební rozkaz na dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí může býti doručen s právním účinkem jedině tehdy, byl-li doručen do vlastních rukou adresátových nebo jeho vykázaného zmocněnce.

Poněvadž pak v daném případě žal. úřad vůbec netvrdí, že by Terezie D., již platební rozkaz proti st-li směřující byl doručen, byla

vykázaným jeho zmocněncem pro doručování ve věcech berních nebo aspoň ve věci dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti, nemohlo se doručení do jejích rukou státi s právním účinkem pro st-le, a nemohl proto žal. úřad od toho doručení čítati rekursní lhůtu, ve které jest podle § 19 dávk. pravidel podati odvolání.

Žal. úřad opírá ovšem svůj právní názor, že doručení platebního rozkazu do rukou manželky st-lový stalo se s právním účinkem pro st-le, o ustanovení § 127 bod 2 lit. a) pošt. řádu čís. 317/1916 ř. z., jednající o náhradním doručení zapsaných zásilek. Tomuto názoru nemohl však nss přisvědčiti.

Poštovní řád č. 317/1916 ř. z. upravuje právní poměry mezi poštovním ústavem a stranami; také předpisy jeho o doručování pohybují se jen v tomto rámci, upravující jen vzájemná práva a povinnosti mezi poštovním ústavem a stranami, t. j. zasílatelem, resp. adresátem. Otázku, zda, resp. jaký právní účinek má určitý doručovací akt poštovních orgánů v jiných směrech, nelze řešiti podle poštovního řádu, nýbrž podle příslušných předpisů speciálních, a jest věci toho kterého úřadu, aby zasílání svých výměrů stranám, děje-li se poštou, zařídil tak, aby se zřetelem k ustanovením poštovního řádu zachování oněch speciálních předpisů bylo zajištěno.

Právní názor, na němž založil žal. úřad nař. rozhodnutí, nemá tudíž opory v příslušných zákonných předpisech.

Č. 9726.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Postoupil-li zcizitel lesního velkostatku v zcizovací smlouvě kupiteli práva ze smlouvy uzavřené s třetí osobou, kterou se mu tato zavázala odebíratí pravidelně pro určitou řadu let dříví z velkostatku, nelze úplatu smlouvenou za postup práv z této smlouvy připočítavati jako vedlejší plnění po rozumu § 5 odst. 2. dávk. ř. č. 545/20 k zcizovací ceně nemovitostí.

(Nález ze dne 3. března 1932 č. 2920.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A. 266/19, 3525, 3526/24.

Věc: Terezie B. v B. (adv. Dr. Arn. Engel z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud započítlo úplatu 300.000 Kč za vstup do smlouvy s Pražskou společností pro obchod a průmysl dřevařský do ceny zcizovací, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Smlouvou trhovou z 1. a 2. března 1922 zcizila st-lka jako universální dědička po Filipu B. lesní velkostatek F., zapsaný ve vložce č. 1. a 32. pozemkové knihy pro D. obci města D. Z převodu toho vyměřil zemský inspektorát pro dávky platebním rozkazem z 10. září 1927 podle dávkových pravidel č. 545/20 dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí ve výši 799.031.43 Kč, vycházeje při tom ze zcizovací ceny,